

ታዲራው ቡቃያ

ማርቆስ 4:26-29

ችግሩ

ዘር የመዝራቱን ተግባር በዘመናት ሁሉ የሚያከናውኑት “የመንግሥት ልጆች” (ማቴ. 13:38) መሆናቸውን ክርስቶስ ከዚህ ቀደም ባለው ምሳሌው አበክሮ በገለጠ ጊዜ፤ መከሩ በዘረው ጥበብ፤ ውሳኔና ትጋት የሚደገፍ ነው ወይ? የሚል ጥያቄ ተነሥቶ ነበር። አዝመራው ምን ያፈራ ነበር?

መፍትሔው

ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፤ በዚህኛውም ምሳሌ ዘሩ ምድር ላይ ተበትኗል። መሬቱና ፍሬው ቀደም ካለው ምሳሌ ከተገለጠው የተለየ ትርጉም እንዲሰጣቸው የሚያስፈልግበት ምክንያት የለም። የእግዚአብሔርን ቃል የመዝራቱ ወይም የማሠራጨቱ ተግባር ወይም ውክልና ለሰዎች መሰጠቱን ምሳሌው በጥብቅ ያስረዳል። በተጨማሪ አሁን በጥብቅ የተገለጠው እውነት፤ ዘሩ ከተበተነ በኋላ ዘሪው እስከ መከሩ ድረስ የሚያከናውነው ተጨማሪ ነገር አለመኖሩ ነው። “እንዴት እንደሚሆን ሳያውቅ ዘሩ ይበቅላል፤ ያድግማል... ምድሪቱም... ታፈራለች” (ማር. 4:27-28)። ክርስቶስ አበክሮ ይገልጥ የነበረው፤ በፍሬው ውስጥ ያለው ሕይወት ዘሩ እንዲበቅል፤ እንዲያድግና እንዲያፈራ የሚያደርገው መሆኑን ነበር። መከሩ የዘሪዎቹ፤ ማለት የሰዎቹ ክንውን ሳይሆን፤ ፍሬው ውስጥ ያለው ሕይወት ውጤት ነው። ዘሪው አንቀላፋም ነቃ ቡቃያው ማደጉ አይቀርም። የፍሬው ዘር ራሱ ነው ምርት የሚሰጥ። የዘሩ ሕይወት በአዲሱ ፍሬ ውስጥ ሲያፈራ፤ ዘሪው በማምረቱ ወይም ምርቱን በመሰብሰቡ ጊዜ ተሳትፎ ያደርግ፤ አዲሱን ምርት ይሰበስብ ይሆናል እንጂ፤ ምርቱ እንዲያፈራ ሊያደርገው አይችልም። ምሳሌው የቀረበው፤ ዘሩን ሊዘሩ የሚላኩት ቃሉ የራሱን ፍሬ የማፍራት ኃይል እንዳለው በማጤን ተግባራቸውን እንዲያከናውኑ ለመግለጥ ነው። መንግሥቱ ለአሁኑ ዘመን ያለውን ዕቅድ በመግለጥ ረገድ ይህ ምሳሌ ያለው ጠቃሚ ድርሻ፤ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ቢያስራጩም ፍሬያማነቱ የሰዎቹ ሳይሆን፤ የቃሉ የራሱ ተግባር መሆኑን ማስገንዘቡ ነው።

12

እንክርዳዶች

ማቴዎስ 13:24-30

ችግሩ

ክርስቶስ “በመንግሥቱ ልጆች” (ማቴ. 13:38)፥ በኩል የእግዚአብሔርን ቃል በትጋት በሚዘራበት በዚህ ዘመን፥ የሰይጣን ተግባር ምን ይሆናል? ዘሩን የሚዘሩ ሁሉ ከክፉ ኃይል ተቃውሞ ነጻ እንሆናለን ብለው መገመት አለባቸውን? እነዚህን የመሳሰሉት ጥያቄዎች በዚህ ምሳሌ መልስ ያገኛሉ።

መፍትሔው

ክርስቶስ አሁንም ምሳሌውን የመሠረተው በታወቀውና በእርሻው መልካም ፍሬ በሚዘራው ዘሪ ላይ ነው። ይህ ምሳሌ ቀደም ብሎ በተጠቀሰው ምሳሌ ላይ የተመሠረተ እንደመሆኑ፥ የዘሪው፥ የዘሩና የእርሻው ትርጉም ክርስቶስ ቀደም ሲል ከገለጠው ጋር ተመሳሳይ ነው። በዚህ ምሳሌ የዘመኑን አቅጣጫ መግለጥ አስመልክቶ የታከለው ነገር፥ መልካሙ ፍሬ ከተዘራ በኋላ ጠላት መጥቶ በስንዴው መካከል እንክርዳድ መዘራቱ ነው። ጠላት፥ ሰይጣን ራሱ መሆኑ ተገልጧል። እርሱም የእግዚአብሔርን ቃልና ሥራውን በድፍረት ይቃወማል (ማቴ. 13:39)። ሰይጣን የሚዘራቸው እንክርዳዶች “የክፉው ልጆች” (ቁ. 39) ተብለዋል። ክርስቶስ በዘመኑ ሂደት ውስጥ “በመንግሥቱ ልጆች” (ቁ. 38) እንደሚሠራ ሁሉ፥ ሰይጣንም የርሱ በሆኑትና የእግዚአብሔርን ቃል ለመቃወም መሣሪያዎቹ በሆኑት በኩል ይሠራል። ዘሩ ሲበቅልና በቡቃያነቱ ጊዜም ቢሆን፥ ስንዴውን ከእንክርዳዱ መለየት እንደማይቻል መታወቅ አለበት። እስከ መከሩ ጊዜ ድረስ የትኛው ቡቃያ ስንዴ፥ የቱ እንክርዳድ እንደሆነ መወሰኑ አይቻልም። የዚህ ምክንያቱ በቡቃያነቱ ጊዜ

እንክርዳዱም ስንዴ መምሰሉ ነው። የስንዴው ቡቃያ ፍሬ ሰጥቶ እስኪታይ ድረስ በሰብሉ ውስጥ እንክርዳድ መዘራቱን ማንም ሊረዳ ወይም ሊለይ አይችልም። የሚታወቀው፥ እንክርዳድ የስንዴ ፍሬ የማያፈራ በመሆኑ ነው። በምሳሌው መሠረት እንክርዳድ የአረም ባሕርይ ያለው በመሆኑ፥ ክርስቶስ የሚናገረውም ይህን ስለመሰለው አረም መሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች በሙሉ ይሰማቸዋል።

እንግዲህ ክርስቶስ በዚህ ምሳሌው የገለጠው፥ የቃሉ መልካም ፍሬ ሲዘራ፥ ሰይጣንም ከዚሁ ጋር ክፉ ዘር የሚዘራ መሆኑን ነው። ይህ የሰይጣን ተግባርና ውጤቱም በዘመናት ሁሉ ይቀጥላል። ቡቃያው ማደግ በቀጠለ መጠን፥ ከስንዴው ጋር እንክርዳድ መዘራቱ ግልጥ እየሆነ ይመጣል። በምሳሌው እንደተገለጠው የዘረው አገልጋዮች ወደ እርሻ ሄደው እንክርዳዱን ለመንቀል ጠይቀው ነበር። እርሻው ውስጥ እንክርዳድ መኖሩ እንደታወቀ ወዲያውኑ ከስንዴው መለየቱ ብልህነት መሰላቸው። ጌታቸው ግን እንክርዳዱ ከስንዴው ቡቃያ ጋር ያድግ ዘንድ እንዲተውት አዘዛቸው። ስንዴውን ከእንክርዳዱ የመለየቱ ተግባር እስከ መከሩ ወቅት መዘግየት ነበረበት። ይህ ያስፈለገው አገልጋዮቹ እንክርዳዱን ለመንቀል በሚሞክሩበት ጊዜ፥ ስንዴውንም አብረው እንዳይነቅሉና እንዳያጠፉት ነበር። ክርስቶስ የማምረቱ ተግባር ከዘመኑ ፍጻሜ ጋር ተመሳሳይ መሆኑን በማመልከት እንዲህ አለ፡- “የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፥ ከመንግሥቱም እንቅፋቱን ሁሉ፥ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ፥ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሏቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። በዚያ ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ያበራሉ” (ማቴ. 13: 41-43)።

እንግዲህ ይህ ምሳሌ የሚገልጠው፥ ሰይጣን የራሱ በሆኑት ወይም በአገልጋዮቹ በኩል በዚህ ዘመን በትጋት የሚሠራ መሆኑን ነው። የእግዚአብሔር ቃል እንዳያፈራ ለመከልከል ይጥራል። እስከ ዘመኑ ፍጻሜም በትጋት ይሠራል። በዚያን ጊዜ፥ ማለት በዘመኑ ፍጻሜ ግን የመንግሥቱን ልጆች ከጥፋት ልጆች የሚለይ ፍርድ ይከናወናል።

ይህ የመለየት ፍርድ ወደ ጓላ በሚቀርቡት የጌታ ምሳሌዎች ይገለጣል።

13

የሰናፍጭ ዘር

ማቴዎስ 13: 31-32 (በ1980 ዓ.ም. ትርጉም)

ችግሩ

ስይጣን የእግዚአብሔርን ቃል መሰራጨት ከመቃወሙና ክፉን ከማሰራጨቱ አንጻር ሲታይ፣ ታዲያ መንግሥቱ እንዴት ይሆናል? የሚል ጥያቄ መነሣት ነበረበት። ክርስቶስ በሰናፍጭ ዘር ምሳሌነት ነው ይህን ጠቃሚ ጥያቄ የመለሰው።

መፍትሔው

ጌታ መንግሥተ ሰማያትን በሰናፍጭ ዘር በመመሰል እንዲህ ሲል ገለጣት፡- “ከዘር ሁሉ ታንሳለች” (ማቴ. 13: 32)። ይህ ገላጣ በምሳሌያዊ አነጋገር ከሚጠቀሰው ሰናፍጭ በጣም ያነሰ ዘር መኖሩን በሚያውቁት ሁሉ አእምሮ ውስጥ ችግር ፈጥሮ ነበር። በክርስቶስ ቃላት ተዓማኒነት ላይም ጥያቄ አስነሣ። የዚህ መጽሐፍ ደራሲ እስራኤልን በጎበኘ ጊዜ ግን ክርስቶስ የተናገራቸው ቃላት ብሩህ ሆኑለት።

አስጎብኛችን ርዝመቱ ከሦስት እስከ አራት ሜትር ወደሚገመት ዛፍ ወሰደን። ከዚያም ከዛፉ አንድ ፍሬ ቀጥሮ ሲፈለፍለው የምናውቀውን የሰናፍጭ ዘር አየን። ቀጥሎም ፍሬውን በመዳፎቹ አሸው። ያን ጊዜ ዘሩ የከሰለ ብናኝ ወደመሰለ ነገር ተለወጠ። ያ ነገር የሰናፍጭ ዘር መሆኑ በአስጎብኛችን ተገለጠልን። በተለምዶ የሰናፍጭ ዘር የምንለው፣ ለቁጥር የሚታከቱ ጥቃቅን ዘሮች መያዣ ኖሯል።

የዚህ ጥሩ ገላጭ የሚሆነው፣ ክርስቶስ ይጠቀምበት የነበረና የታወቀው የአይሁዳውያን ዘይቤ ሳይሆን አይቀርም። የሰናፍጭ ዘር የጎን ሰፋት ሊለኩ ከሚችሉ ነገሮች ሁሉ እጅግ ያነሰና፣ ክብደቱም ሊመዘኑ

ከሚችሉ ቅንጣቶች ሁሉ የቀለለ መሆኑ ታይቷል። ክርስቶስ በዚህ አኳኋን ከሁሉ ያነሰና ከግምት የሚይገባን ጥቂት ጅማሬ አጉልቶ ያሳይ ነበር። ምሳሌው፡ የሰናፍጭ ዘር ወደ ዛፍነት ያድጋል ነው የሚለው። በሩቅ ምሥራቅ አገሮች የሚገኘው የሰናፍጭ ተክል በአጭር ጊዜ ውስጥ ዛፍ ሊያክል ይችላል። የዚህ መጽሐፍ ደራሲ፡ በአንድ ዓመት ከአሥር ሜትር በላይ ወደሆነ ዛፍነት ያደገና ዳላስ ከተባለው የአሜሪካን ግዛት የተወሰደ የሰናፍጭ ዘር ፎቶግራፍ አለው። ዛፉ በእርግጥ አእዋፍ በቅርንጫፎቹ ላይ ጎጂቸውን ሊሠሩበት የሚያስችል ግዝፈት ነበረው። ይህ የምሳሌ ክፍል አጉልቶ የሚያሳየው፡ ከቅንጣትና ሊታሰብ ከማይችል ነገር፡ የሚታይ ወይም የጎላ እድገት ሊወጣ የሚችል መሆኑን ነው። የአዕዋፉን በዛፉ ቅርንጫፍ ላይ መሥፈር ተምሳሌት በዳንኤል ምዕራፍ 4 ላይ የተጠቀሰውን ተመሳሳይ ስዕላዊ ገለጣ በመመልከት ለመረዳት ይቻላል። በምዕራፉ እንደተጠቀሰው፡ ናቡከደነጾር ትልቅና ረዥም ዛፍ በራእይ አየ። የሰማይ ወፎችም በቅርንጫፎቹ ላይ ይቀመጡ ነበር (ዳን. 4፡10-12)። የዛፉ ፍሬ ለሠፈሩበት ወፎችና በሥሩ ለተጠለሉት አራዊት ምግብ ሆነ። ዳንኤል ለናቡከደነጾር ራእዩን ሲተረጉምለት፡ ዛፉ በናቡከደነጾር መንግሥት፡ ወፎችና አራዊቱ ደግሞ በናቡከደነጾር አገዛዝ የሚጠቀሙ ሕዝቦች ምሳሌ እንደሆኑ ገለጠለት። ዳንኤል ስለ ዛፉ የተመለከተውን መገለጥ ለአሁኑ ምሳሌ በምናውልበት ጊዜ፡ ክርስቶስ የሚያስተምረው ምንም እንኳን አዲሱ የመንግሥት ቅርፅ እጅግ ዝቅተኛ ከሆነና ከማይታሰብ ጅማሬ የሚነሣ ቢሆን፡ እድገቱ ታላቅ እንደሚሆን፡ ወደሱ ለሚመጡ ሁሉም በረከትና የሀብት ስጦታ የሚያድላቸው መሆኑን ነው።

ይህ አዲስ የመንግሥት ቅርፅ፡ እጅግ ታናሽና ከቁምነገር በማይገባ ነገር ጀምሯል። በመስቀያው ዋዜማ አሥራ አንድ ሰዎች ከክርስቶስ ጋር በላይኛው ክፍል ውስጥ ተሰብስበዋል። በጌታ ዕርገትና መንፈስ ቅዱስ በወረደበት የጳንጠቆስጤ ዕለት መካከል በነበረው ጊዜ አንድ መቶ ሃያ ሰዎች ለጸሎት ተሰብስበው ነበር። የመንግሥቱ አዲስ ቅርፅ እንዲህ ካለው አነስተኛ ጅማሬ ነበር የተነሣውና የተስፋፋው። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2 ላይ እንደተመለከተው፡ ይህ ቁጥር ወደ ሦስት ሺህ አደገ። በዚሁ መጽሐፍ 4፡4 ላይ ደግሞ አምስት ሺ ያህል ሆነ። በሐዋርያት መጽሐፍ ማጠቃለያ ገደማ ዓለም በሙሉ ወንጌል እንደሰማ ሊመዘገብ ችሏል (ከቄላስይስ 1፡6 ጋር ያነጻጽሩት)። ይህ ምሳሌ እንግዲህ አዲሱ የሰማይ መንግሥት ቅርፅ፡ ምንም እንኳን አጀማመሩ ከቅንጣት ቢሆንና ሰይጣንም ቢቃወመው፡ ይህን ሁሉ አሸንፎ የሚያድግ መሆኑን ለመግለጥና፡ አድማጮቹንም ለማበረታታት ሲባል የቀረበ ነበር።

ከዱቄት የተደባለቀ እርሾ

ማቴዎስ 13:33

ችግሩ

ከስንዴ ጋር ስለተዘራው እንክርዳድ የተነገረው ምሳሌ (ማቴ. 13:24-30)፥ ሰይጣን የመንግሥቱን ዕድገት ሊገታ ይችላልን? የሚል ጥያቄ አስነሥቷል። የዚህ መልስ የእርሾን አሠራር ወይም ተፈጥሮ በማጥናት ነው የሚገኘው።

መፍትሔው

ዳቦ፥ ጌታ በምድር በነበረ ዘመን የነበረ ዋና የምግብ ክፍል እንደመሆኑ፥ በምሳሌው የተጠቀሰውን ነገር ሕዝቡ በሚገባ ያውቀው ነበር። የቤት እመቤት በየቀኑ ስንዴ እየፈጨች ዱቄቱን ታዘጋጃለች። በዚህ አኳኋን ዱቄት ያዘጋጀችው ሴት ዱቄቱን በቀደመው ዕለት ለዳቦ አቡክታ ከተረፋት ሊጥ ጋር ትለውሰዋለች። ያ ልውስ ለተወሰነ ጊዜ እንዲቆይ ይደረጋል። ይህ የሚሆነው ከቀድሞው የተረፈውና ከአዲሱ ዱቄት ጋር በተቀየጠው ሊጥ ውስጥ ያለው እርሾ አዲሱን ልውስ በማብላላትና ኩፍ እንዲል በማድረግ ለዳቦነት እንዲያዘጋጀው ነው።

ስለ እርሾ ቀደም ሲል በዘጸአት 12:8፥ 15-20 ውስጥ ተነግሮናል። በዚያ ክፍል፥ እስራኤላውያን ከፋሲካ በኋላ ከባርነት ምድር በወጡ ጊዜ፥ እርሾን ሁሉ ትተው ወይም ጥለው እንዲወጡ ተነግሯቸው ነበር። እርሾ፥ ያለፈን ነገር ወደ አዲሱ መተላለፍን ያመለክታል። እስራኤላውያን በሚጋግሩት ዳቦ ውስጥ ስለነበረው እርሾ የሚያውቁት ነገር አልነበረም። የነሱ እውቀት፥ ለምሳሌ አንዲት ሴት ዳቦ ለመጋገር ስትዘጋጅ ከሚቀጥለው ዕለት ዱቄት ጋር የምታቦካው ጥቂት ሊጥ ማስቀረት ብቻ ነበር። ይህ እርሾን ሳይቋረጥ ለማስተላለፍ ሲባል በየዕለቱ የሚፈጸም ተግባር ነው። እስራኤላውያን ከባርነት አገር ሲወጡ እዚያ የነበራቸውን እርሾ እንዲተዉ የተደረገበት ምክንያት፥ ያለፈ የባርነት ሕይወታቸውን ፍጹም እንዲያቋርጡና ልዩ ወደሆነ አዲስ ሕይወት እንዲገቡ ነበር።

የመንፈሳዊ ትምህርት ቤት ተማሪ በነበርኩ ጊዜ፤ በቴክሳስ የገጠር ክፍል ሳገለግል የገጠመኝ አንድ ሁኔታ በሚገባ ይታወሰኛል። አንድ አዛውንት ለሰባ ዓመታት ያህል እኖሩበት ቤታቸው ውስጥ እራት ጋበዙኝ። እኚህ ሰው ገና የሦስት ዓመት ሕፃን ሳሉ ነበር በቤተሰቦቻቸው አማካይነት ወደዚያ የመጡት። በእራት ግብዣው ላይ በጣም ጣፋጭ የሆነ ትኩስ ዳቦ ቀረበልን። ያን ጊዜ ጋባገዩ፤ ዳቦው የተጋገረው እናታቸው ይኖሩ ከነበረበት ቴነሲ ከተባለ አገር (ከሰባ ዓመት በፊት ማለት ነው) በመጣ እርሾ ተቦክቶ መሆኑን ነገሩኝ። ያ እርሾ ለዚያን ያህል ረጅም ጊዜ ባልተቋረጠ አኳኋን ሲተላለፍ እንዲቆይ ለማድረግ በመቻላቸው እጅግ ኩራት ተሰማቸው። ይህ ብቻም አይደል፤ ዳቦው የተጋገረው ከሰባ ዓመት በፊት ከዚያው አገር በመጣ የክሰል ምድጃ ሲሆን፤ እሳቱም ከዚያው የመጣና እስከዚያን ዕለት በመንደሩ ላይ መሆኑን ገለጡልኝ። ያ እርሾና እሳት የዕድሜ ባለጸጋ ለሆኑት ሰውዬ የኩራታቸው ምንጭ ነበር። ያን ሁኔታ ካለፈው ቅርሳቸው ጋር የሚያስተሳስራቸው ያልተቋረጠ ቁርኝት አድርገው ተመለከቱት።

እንግዲህ ክርስቶስ እርሾን እንደ ምሳሌ ሲጠቅስ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት በክፉ የተበከለች ናት ማለቱ አልነበረም። ቀደም ሲል ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገቡ የሚችሉት ዳግም የተወለዱት ብቻ እንደሆኑ ለኒቆዲሞስ ገልጦለታል። በኋለኞቹ ምሳሌዎቹም ደግሞ የዳኑት ሁሉ አሁን በእግዚአብሔር መንግሥት የመኖራቸውን እውነት ብቻ ሳይሆን፤ በሚመጣው የመሢሔ መንግሥት ውስጥም ድርሻ እንደሚኖራቸው ገልጧል። ስለዚህ የምሳሌው ትኩረት፤ ክፉን በሚወክለው እርሾ ተፈጥሮ ላይ ሳይሆን፤ በሊጥ ውስጥ በተቀየጠ ጊዜ በሚኖረው አሠራር ላይ ነው። አንዲት የቤት እመቤት፤ እርሾን ዳቦ ለመጋገር በተዘጋጀው ሊጥ ውስጥ በምትጨምርበት ጊዜ፤ የማያቋርጥና ሊጡ ለጋገሩ እስኪቀርብ ድረስ የሚሠራ ሁለንተናዊ ክንውን መፍጠሩ ነው። ሴትዮይቱ የመቡካቱ ክንውን ሥራውን ከጀመረ በኋላ እንዲቋረጥ ወይም ወደ ኋላ እንዲመለስ የምታደርግበት ሁኔታ አይኖርም።

በዚህ ቀላል መግለጫ ወይም ምሳሌ ክርስቶስ ያስተምር የነበረው፤ አዲሱ መለኮታዊ መንግሥት ሲጀምር፤ በሁሉም ስፍራና በማይታጠፍ ሁኔታ በተከታታይ የሚሠራ መሆኑን ነው። ቃሉ ሲዘራ ሊገታ በማይቻል አኳኋን ያድጋል። ምድራዊ መንግሥታት ሁሉ በወታደራዊ ኃይል ነበር የተመሠረቱት። ውጫዊ ኃይልን በመጠቀም የተመሠረቱም ነበሩ። ክርስቶስ ያስተማረው ግን ይህ አዲስ መለኮታዊ መንግሥት የሚመሠረተው፤ በውጫዊ ወይም በሚታይ ሳይሆን፤ በጸጥታ በሚሠራ ውስጣዊ ኃይል መሆኑን ነው።

15

በእርሻ ውስጥ የተሰወረው መዝገብና መልካሙ እንቁ

ማቴዎስ 13: 44-45

ችግሩ

እግዚአብሔር እስራኤላውያን የመንግሥቱ ሕዝቦች እንዲሆኑ የመረጣቸው መሆኑንና በነሱም አማካይነት በዓለም ሕዝብ ዘንድ ሊከብር መፈለጉን ብሉይ ኪዳን ግልጥ አድርጎታል (ሕዝ. 36: 23-38)። እንግዲህ ጥያቄው በአዲሱ መለኮታዊ አገዛዝ አማካይነት የሚከናወነው ምንድነው? የሚል ይሆናል። በዚህ በአዲስ አገዛዝ አማካይነት በእሁኑ ዘመን ለእግዚአብሔር የሚጨመርለት መልካም ነገር ምንድነው?

መፍትሔው

ክርስቶስ ለዚህ ጥያቄ መልስ የሚሰጡ ሁለት ምሳሌዎችን አዛምዶ አቅርቧል። ለነዚህ ምሳሌዎች ትርጓሜ በመስጠት ረገድ ያለው ችግር፣ ምሳሌዎቹ ግንዛቤ ማግኘት ያለባቸው ከሰብአዊ አመለካከት፣ ወይስ ከመለኮት አንጻር የሚለው ነው። በመጀመሪያው ምሳሌ የተጠቀሰው ሰውዬና፣ በሁለተኛው የተገለጠው ነጋዴ ግለሰቦችን የሚወክሉ ከሆኑ፣ ምሳሌዎቹ የሚያስተምሩት ስለ መንግሥቱ ፋይዳና ወደዚያ ለመግባት ስለሚኖረው አስፈላጊነት ይሆናል። በዚህ ትርጓሜ፣ በመጀመሪያው ምሳሌ የተጠቀሰው የእርሻ ቦታና፣ በሁለተኛው የተጠቀሰው እንቁ፣ መንግሥቱን የሚወክሉ ተምሳሌቶች ይሆናሉ። በመጀመሪያው ምሳሌ የተጠቀሰው ደስታ፣ የመንግሥተ ሰማያትን ፋይዳ መገንዘብ ሊሆን ይችላል። በሁለቱም ምሳሌዎች ውስጥ የተጠቀሰው የመሸጥ ተግባር፣ ወደ መንግሥቱ ለመግባት በሚሻው ሰው የሚከፈለውን መስዋዕት የሚወክል ይሆናል። እንዲሁም በሁለቱ ምሳሌዎች ውስጥ የተጠቀሰው የመግዛት ተግባር፣ ወደ መንግሥቱ መግባትን ያመለክታል። እንግዲህ ከምሳሌዎቹ የሚተላለፈው ትምህርት፣

በጊዜው ክርስቶስን ያዳምጡ የነበሩት ሰዎች እርሱ ይሰጣቸው ወደነበረ መንግሥት ይገቡ ዘንድ የሚጠየቀውን መሥዋዕት ሁሉ መክፈል እንደነበረባቸው ነው። ይህ የሚሆንበት ምክንያት በሚመጣው መንግሥት በመሳተፍ ለሚያገኙት ጠቀሜታ ሲባል ነው።

ይህ አመለካከት የሚቻል ሆኖ ሳለ፣ መልእክቱ ግን ሰዎች ወደ መንግሥቱ የሚገቡት ራሳቸው በሚያቀርቡት መሥዋዕትና ጥረት እንደሆነ የሚያስመስል አሳብ ስለሚጠቁም አንድ ጉልህ ችግር አለበት። ወደ መንግሥቱ የመግባቱ መብት እንደገና በመወለድ ላይ የተመሠረተ በመሆኑ (ዮሐ. 3:5)፣ ይህ አቀራረብ ስለ ደገነነት የሚኖረው ትምህርት ወይም ዶክትሪን [Doctrine] ሐሰተኛ ይሆን ነበር። ስለዚህ ምሳሌዎቹን ከመለኮታዊ አንጻር መመልከቱ የተሻለ ይሆናል። ከመጀመሪያው ምሳሌ ሰውዬው፣ ከሁለተኛው ደግሞ ነጋዴው፣ ክርስቶስን የሚወክሉ ሊሆኑ ይችላሉ። በመጀመሪያው ምሳሌ፣ የእርሻው ቦታ ቀደም ባሉት ተከታታይ ምሳሌዎች እንደተመለከተው ዓለምን ይወክላል። የእርሻውን ቦታና እንቁውን የመግዛቱ ክንውን፣ ክርስቶስ ለዓለም ሁሉ ኃጢአት ደገነነትን ያስገኝ ዘንድ በመስቀል ላይ የፈጸመውን ሥራ ይወክላል። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዲህ የሚል ቃል እናነባለን፡- “እርሱም የኃጢአታችን ማስተሰሪያ ነው፤ ለኃጢአታችንም ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ኃጢአት እንጂ” (1ኛ ዮሐ. 2:2) እና “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና፤ በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር” (2ኛ ቆሮ. 5:19)። ይህ የመግዛት ተግባር አዲስ ቅርጽ ለሚኖረው መንግሥት መሠረት ሆኗል። ከቤዛነት ወይም ከግዢው የተነሣ፣ ዋጋ ከፋዩ የመልካም እንቁና የሀብት ባለቤት ሆነ። እነዚህ ነገሮች ለዋጋ ከፋዩ ትልቅ ፋይዳ ያላቸውን ጉዳዮች ይወክላሉ። በእርሻው ቦታ የተደበቀው መዝገብ በአዲስ ቅርጽ በሚመሠረተው መንግሥት ውስጥ ድርሻ የሚኖራቸውን የእስራኤል ቅሪቶች ያመለክት ይሆናል። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ፡- “እንደዚሁ በአሁን ዘመን ደግሞ በጸጋ የተመረጡ ቅሪታዎች* አሉ” (ሮሜ 11:5) የሚለው። እንቁው ከአሕዛብ** መካከል በዚሁ በአዲስ ቅርፅ በሚመሠረተው መለኮታዊ መንግሥት የሚሳተፉትን የሚያመለክት ይሆን ይሆናል። ያዕቆብ እንዲህ ብሏል፡- “እግዚአብሔር ለሰሙ የሚሆንን ወገን ከአሕዛብ ይወስድ ዘንድ አስቀድሞ እንዴት እንደጎበኘ...” (ሐዋ.

* “ጥቂት እስራኤላውያን” (በ1980 ዓ.ም. እትም)

** “አሕዛብ” ማለት ከአይሁድ ወገን ያልሆነ ማለት ነው።

15:14)። ይህ ጳውሎስ፡- “እርሱ ሰላማችን ነውና፤ ሁለቱን ያዋሐደ፤ በአዋጅ የተነገሩትንም የትእዛዛትን ሕግ ሽሮ፤ በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳን በሥጋው ያፈረሰ፤ ይህም ከሁለታቸው (ከአይሁድና ከአሕዛብ) አንድን አዲስን ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ፤ ሰላምንም ያደርግ ዘንድ፤ ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው። መጥቶም ርቃችሁ ለነበራችሁ ለእናንተ ሰላምን፤ ቀርበው ለነበሩትም ሰላምን የምሥራች ብሎ ሰበከ፤ በእርሱ ሥራ ሁላችን በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና” (ኤፌ. 2:14-18) ሲል ላስተላለፈው ትምህርቱ መሠረት ይሆናል።

በዚህ አኳኋን ነው፤ ሁለቱ ምሳሌዎች ክርስቶስ በአዲሱ መንግሥት ፕሮግራም በኩል ወይም እማካይነት ከአይሁድና ከአሕዛብ የተውጣጣልዩ ሀብት ለራሱ እንደሚገዛ ወይም እንደሚቤኸ የሚገልጡት።

ማቴዎስ 13: 47-50

ችግሩ

ያለፉት መለኮታዊ አመራሮች ማለት፤ ከገነት የአትክልት ስፍራ መባረር፤ የጥፋት ውኃ እልቂት፤ ከባቢሎን መበተንና ስደት እያንዳንዳቸው በፍርድ ወይም በቅጣት ነበር ያበቁት። ከእነዚህ በኋላ የዚህ አዲስ ዓይነት መለኮታዊ አገዛዝ ፍጻሜ እንዴት ይሆናል? የሚል ጥያቄ ተነሥቶ ነበር። መልሱ የክርስቶስ ስለ መረቡ በተናገረው ምሳሌ ተሰጥቷል።

መፍትሔው

በገሊላ የተለመደው የዓሣ ማጥመድ ዘዴ፤ ባሕር ላይ በሁለት ጀልባዎች መካከል መረብ መጣልና ውኃው ውስጥ እንዳለ መረቡን ወደ ባሕሩ መሳብ ነበር። መረቡ ምርጫ ሳያደርግ ባሕሩ ውስጥ ያገኘውን ሁሉ ስለሚሰበስብ፤ ዓሣ አጥማጁ ለምግብ የሚውሉትን ከማይበሉት መለየት ይኖርበታል። ጥሩዎቹ ዓሣዎች ወደ ገበያ ሲወሰዱ፤ ለምግብ የማይሆኑት ይጣላሉ። በመጨረሻው ዘመን የሚሆነውን ነገር ለመግለጫነት ጌታችን የተጠቀመው ይህን የተለመደ ክንውን ነበር። ሕዝቦች በመላእክት አማካይነት እንደሚሰበስቡ ተናግሯል። ጳውሎስ ወደ መጪው የሺህ ዓመት የክርስቶስ መንግሥት ሲገቡ፤ ኃጢአተኞች ግን ከዚህ ዕድል ይታገዳሉ። ደኅንነትን ያላገኘ ማንም ቢሆን ወደ ሺህ ዓመቱ የክርስቶስ መንግሥት አይገባም። የኃጢአተኛ የመጨረሻ ዕድል “ወደ እቶን እሳትም ይጥላቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል” (ማቴ. 13: 50)። ኃጢአተኞች “በእሳት ባሕር” (ራእይ 20: 14-15) ውስጥ ይጣላሉ ማለቱ ነበር። ይሁን እንጂ ኃጢአተኞች ወዲያውኑ ወደ እሳት ባሕር አይጣሉም፤ መጀመሪያ ወደ ሲኦል ይወርዳሉ። ይህ የሚሆነው ከሥጋ ሞት በኋላ ነው። ኃጢአተኞች ታላቁ ነጭ ዙፋን (ራእይ 20: 11-15) ፊት ለፍርድ እስኪቀርቡ ድረስ በሲኦል እንዲቆዩ ይደረጋል፤ ከዚያ በኋላ ነው ለዘላለም ወደ እሳት ባሕር የሚጣሉት። እንግዲህ ምሳሌው የሚገልጠው፤ አሁን ያለው መለኮታዊ አገዛዝ የሚያበቃው፤ ኃጢአተኞች ከሚመጣው መንግሥት በሚወገዱበት ፍርድ መሆኑን ነው። ጳውሎስ ወደ ሺህ ዓመት መንግሥት ይገባሉ።

የቤቱ ጌታ

ማቴዎስ 13:52

ችግሩ

ክርስቶስ የአዲሱን መንግሥት ቅርፅ ወይም ሁኔታ በምሳሌ ከገለጠ በኋላ፥ ከተገለጠው እውነት አንጻር ኃላፊነታቸው ምን ሊሆን እንደሚገባ አድማጮቹ ጠይቀውት ይሆናል። የርሱ መልስ የቤቱ ጌታ ምሳሌ ነበር።

መፍትሔው

ክርስቶስ በምድራዊ አገልግሎቱ ጊዜ የመምህርነት ሥራ ነበር ዘወትር የሚያከናውነው። የሚጠራውም “መምህር” (ዮሐ. 3:2 እና ሌሎቹም) እየተባለ ነበር። ሲያስተምር የሰሙት “በትምህርቱ ተገረሙ፤ እንደ ጻፎቻቸው ሳይሆን፥ እንደ ባለሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና” (ማቴ. 7:29)። ጠቢብ መምህር እንደመሆኑ፥ እርሱም ብዙ ሀብት ያለው ባለጸጋ ያደረገውን አደረገ። ባለጸጋው በየጊዜው ወደ ግምጃ ቤት እየገባ ለችግረኞች የሚታደሉ ነገሮችን ያወጣል። አዲሱን ወይም የቆየውን ወይንጠጅ፥ እንዲሁም አዲሱን ወይም አሮጌውን እህል ከግምጃ ቤቱ ያወጣ ይሆናል። ባለጸጋው ሀብቱን ያከማቸው ለራሱ ብቻ ሳይሆን፥ ለሚያስተዳድራቸውም ነበር። ክርስቶስ ስለዚህ አዲስ መንግሥት ከሚገለጡት መለያዎች አንዳንዶቹ ልዩና አዳዲሶች ቢሆኑም፥ ሌሎቹ ከቀደመው መንግሥት ቅርፅ ጋር ተመሳሳዮች መሆናቸውን ያስተምር ነበር። የአዲሶቹ ሁኔታ ምሳሌዎች የመንግሥቱን ሁለንተናዊ እወጃ የመሰሉ እውነቶች፥ እንዲሁም አዲሱን መንግሥት በተመለከተ የሰይጣን ማስመሰል፥ የመንግሥቱ ውጫዊ እድገትና ውስጣዊ ኃይል ሊሆኑ ይችላሉ። መንግሥቱ እስራኤልንና አሕዛብን የሚጨምር መሆኑንና፥ አዲሱ የመንግሥት ቅርፅ በፍርድ የሚያበቃ መሆኑን አስመልክቶ ክርስቶስ የሰጣቸው ገለጣዎች መለኮታዊ ምሪት ያለውን መንግሥት በተመለከተ ከተሰጡትና ከቀደሙት መገለጦች ጋር ይመሳሰሉ ነበር፤ አሮጌዎቹ ወይም ነባሮቹ እውነቶችም እንዲሁ ይሆኑ ይሆናል።

ከአድማጮቹ መካከል ጥቂቶቹ በአዲሱ መንግሥት ውስጥ ገዥዎች ወይም መሪዎች የሚሆኑ ስለነበሩና፤ አዲሱን የመንግሥት ቅርፅ አስመልክቶ አዳዲስ እውነቶች የተነገሯቸው ስለነበሩ፤ ክርስቶስ አስቧቸው ይሆናል። ባለጸጋው ሀብቱን ለሚያስተዳድራቸው ወይም ለሚመራቸው ሰዎች እንዳከፋፈለ ሁሉ፤ የነርሱም ኃላፊነት እውቀታቸውን ማካፈል ይሆናል።

ክፉው አገልጋይ*

ማቴዎስ 18:21-35

መነሻው

ባለፈው ክፍል ክርስቶስ “በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚበልጥ ማነው?” የሚል ጥያቄ ቀርቦለት ነበር (ማቴ. 18:1)። አንድ ሕፃንን እንደማስተማሪያ በመጠቀም፤ “እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ እርሱ ነው” በማለት መልሷል (ቁ. 4)። በዚያ ምሥራቃዊ ኅብረተሰብ፤ የሕፃን መብት የተጠበቀ አልነበረም። ስለዚህ ክርስቶስ ይገልጥ የነበረው፤ መብቱን የሚተውና ለክርስቶስ ሥልጣን የሚገዛ ሰው የመንግሥተ ሰማያት ተካፋይ እንደሚሆን ነው። ክርስቶስ ከነዚህ ከታናናሾቹ፤ ማለትም ለመንግሥቱ ከተዘጋጁት ሕፃናት አንዳቸውን እንኳን ወደ ኃጢአት እንዳይመሯቸው ደቀ መዛሙርቱን አሰጠነቀቀ (ቁ. 6)። እንዲህ ያሉት ታናናሾች፤ እግዚአብሔር የሚጠነቀቅላቸውና ጠባቂ መላእክት የተመደቡላቸው ናቸው (ቁ. 10)። ከቤተሰብ ጋር መሆን አለመግባባትና ፀብን እንደማይገታ በመገንዘብ፤ በልዩነቶች ወይም በግጭቶች ጊዜ እርቅ የሚፈጠርበትን ዝርዝር መመሪያ ሰጥቷል (ቁ. 15-17)።

ችግሩ

ግጭቶችንና አለመግባባትን አስመልክቶ የተሰጡት መመሪያዎች በጴጥሮስ አእምሮ ጥያቄ አሰነሡ። ይኸውም አንድ ሰው የበደለውን ይቅር ለማለት ግዴታው መሆኑን የሚመለከት ነበር። ጴጥሮስ፤ ይቅርታ የእግዚአብሔር ባሕርይና የጽድቅ ምሳሌ መሆኑን ያውቃል። ፈሪሳውያንም ይቅርታን እንደ ግል የጽድቅ ማስረጃ አድርገው ከሰዎች እንደሚፈልጉም

* ይህ ቃል የተገኘው በ1980 ዓ.ም. ከታተመው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። በድሮው መጽሐፍ ቅዱስ ግን “ባሪያ” በሚል ተጠቅሷል። ይህን ምሳሌ ለመረዳት ይበልጥ ተገቢ ነው ብለን ስለገመትን “አገልጋይ” በሚለው ቃል ተጠቅመናል።

ተረድቷል። ፈሪሳውያን አንድ ሰው በዳዩን ሁለት ጊዜ ይቅር ይል ዘንድ አዘዋል። ምናልባት ጴጥሮስ ክርስቶስ፤ “ቀኝ ጉንጭህን በጥፈ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት” (ማቴ. 5:39) ያለው ትዝ ብሎት ይሆናል። በዚህ ሁኔታ የክርስቶስ ትእዛዝ ከፈሪሳውያን ትእዛዝ ጋር ተመሳሳይ ይመስል ይሆናል። አንድ ሰው ከፈሪሳውያን ሕግና አተረጓጎም ባሻገር ለመሄድ ቢፈልግ፣ ያ ሰው በዳዩን ሦስት ጊዜ ይቅር ሊለው ይገባል በማለት ራሳቸው ፈሪሳውያን በትእዛዛቸው አክለውበት ነበር። ስለዚህ ጴጥሮስ፡- “ጌታ ሆይ፣ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ልተውለት? እስከ ሰባት ጊዜ?” (18:21) በማለት ክርስቶስን ጠየቀው። ክርስቶስ የሐዋርያቱ ጽድቅ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ጽድቅ መብለጥ እንዳለበት መጠየቁን ጴጥሮስ ያለ ጥርጥር አስታውሷል (ማቴ. 5:20)። ይህ በርግጥ ከፈሪሳውያን ትእዛዛት ሰባት ጊዜ የበለጠ ነው። እንዲህ ያለው ይቅርታ የክርስቶስን ፍላጎት ያረካ ጽድቅ መግለጫ መሆኑን ለማወቅ ፈለገ።

መፍትሔው

ጽድቅ የሚፈልገውን ይቅርታ አስመልክቶ ጴጥሮስ ላቀረበለት ጥያቄ ክርስቶስ መልስ ሲሰጥ “እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም” (ማቴ. 18:22) አለው። በአይሁዳውያን ዘይቤያዊ አነጋገር መሠረት “ሰባ ጊዜ ሰባት” ማለት ከቁጥር በላይ ወይም ሊቆጠር ለማይችል ጊዜ ማለት ነው። ስለዚህ ክርስቶስ ይናገር የነበረው፣ ጽድቅ፣ ጊዜ ሳንቆጥር ይቅርታ ከሚያስፈልገውና ከተሰጠው በላይ ይቅር እንድንል የሚሻ መሆኑን ነበር። ይህን እውነት ይበልጥ ለማብራራት ሲል ክርስቶስ የክፉውን አገልጋይ ታሪክ ተናገረ። በታሪኩ ውስጥ አንድ ንጉሥ አገልጋዮቹን ለመቆጣጠር ይጠራቸዋል። አንደኛው የሚከፍለው እልፍ መክሊት አለበት። መክሊት የክብደት መለኪያ ነበር። አገልጋዩ ያለበት ገንዘብ ከጊዜያችን የገንዘብ መጠን ጋር ሲነጻጸር በብዙ ሚሊዮን ብር የሚቆጠር ይሆናል። አገልጋዩ ያለበትን ዕዳ ለመክፈል ባለመቻሉ ንጉሡ ገንዘቡን ለመተካት አገልጋዩ እንዲሸጥ አዘዘ። ይህ የንጉሡ መብት ነበር። ይሁን እንጂ የባሪያ ዋጋ እጅግ ዝቅተኛ በመሆኑ የርሱ ሽያጭ ዕዳውን ሊከፍል የሚችል አልነበረም። አገልጋዩ ያለበትን ዕዳ ዕድሜውን ሁሉ ቢሠራ እንኳን የማይከፍለው ቢሆንበት፣ የዕዳ መክፈያው ጊዜ እንዲራዘምለት ጠየቀ። ንጉሡ ይህን የማድረግ ግዴታ አልነበረበትም። ቢሆንም ይቅር ባይ ስለሆነ፣ ከአገልጋዩ ልመና የላቀ ቸርነት በማሳየት ዕዳውን ሠረዘለትና ያለ ምንም ግዴታ አሰናበተው።

ክርስቶስ በአሁኑ ምሳሌው ያቀረበው አገልጋይ፥ እንዲህ ያለ ፍጹም ምሕረት ያገኘ ወይም የተለማመደና በበኩሉ ደግሞ ጓደኛው (የሥራ ጓደኛው፥ በ1980 ዓ.ም. እትም) ለሆነ አገልጋይ አንድ መቶ ዲናር ማለት በጥቂት ብር የሚገመት ገንዘብ ያበደረ ነው። አንድ ዲናር የአንድ ሠራተኛ የቀን ደመወዝ ነበር። እንዲህ ያለ ብድር የሚከፈለው፥ በተበዳሪው ቆጣቢነትና ትጉህ ሠራተኛነት ነው። በዚህ ምሳሌ፥ አበዳሪው ገንዘቡ ወዲያውኑ እንዲከፈለው ከጠየቀ በኋላ፥ ተበዳሪው ዕዳውን ለመክፈል ቃል በመግባት የመክፈያው ጊዜ እንዲራዘምለት ጠየቀ። ይሁን እንጂ አበዳሪው ዕዳውን እስኪከፍለው ድረስ ወህኒ ውስጥ ጣለው። የዚህ አበዳሪ ጭካኔ ወይም ምሕረት ቢሰነት በተበዳሪው ጓደኞች አማካይነት ለንጉሡ ተገለጠለት። በዚሁ መሠረት ይቅርታ ተደርጎለት የነበረው ጨካኝ አበዳሪ ወደ ንጉሡ ተጠራ። ንጉሡም “አንተ ክፉ አገልጋይ ስለሰማንኸኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተውሁልህ፤ እኔ እንደማርሁህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን አገልጋይ ልትምረው ለአንተስ አይገባህምን?” (ማቴ. 18፥32-33) አለው።

ለከፉው አገልጋይ ጭካኔና ምሕረት ቢሰነት ንጉሡ በሰጠው አፅፋ ወይም ፍርድ ውስጥ ነው ክርስቶስ ለጴጥሮስ ጥያቄ የሰጠውን መልስ የምናገኘው። ይቅርታ የተደረገለት አገልጋይ፥ ንጉሡ እንዳደረገው ሁሉ ላበደራቸው ሰዎች ይቅርታ የማድረግ ኃላፊነት ነበረበት። ምሕረት እንደተደረገለት ሁሉ እርሱም ይቅርታ ለፈለጉት ተበዳሪዎቹ ይቅርታ የማድረግ ኃላፊነት ነበረበት። በተፈጥሮ ኃጢአተኞች እንደመሆናችን፥ ልንከፍለው የማይቻለን የኃጢአት ዕዳ አከማችተናል። ክርስቶስ ደግሞ ለኃጢአተኞች ምሕረትን ለግሷል። በክርስቶስ በኩል የእግዚአብሔርን ምሕረት የሚፈልግ ሰው፥ ዕዳው በሙሉ በምሕረት ይቅር ተብሎለታል። ማንም ቢሆን ለእግዚአብሔር ሊከፍል የሚገባውን ዕዳ፥ እግዚአብሔር ከለገሰው ምሕረት ጋር ሊለካ ወይም ሊያነጻጽረው አይችልም። ስለዚህ ይቅርታችንን ለሚሹ የምንሰጣቸው ይቅርታ በመለኪያ የሚሠፈር ሊሆን አይገባም።

የምሳሌው ሁለተኛ ክፍል፤ በመጀመሪያ ሲታይ፥ ክርስቶስ እኛ ይቅር ተብለን ሳለ፥ ይቅር ባንል ደኅንነታችንን እናጣለን ያለ ስለሚመስል ብዙዎችን አደናግሯል። ይሁን እንጂ ክርስቶስ በግልጥ ያስተምር የነበረው፥ ይቅርታ የማያደርግ ሰው፥ ከእግዚአብሔር ይቅርታን እንዳላገኘና በዚያም ሳቢያ ከእግዚአብሔር ሕልውና መወገድ ያለበት መሆኑን በድርጊቱ የሚያረጋግጥ መሆኑን ነበር።

19

መልካሙ እረኛ

ዮሐንስ 10፡ 1-18

መነሻው

ኢሳይያስ ይመጣ የነበረውን መሢሕ እንዲህ በማለት ገልጦታል፡-
“እነሆ... ጌታ እግዚአብሔር እንደ ኃያል ይመጣል፤ ክንዱም ስለ እርሱ ይገዛል፤ እነሆ ዋጋው ከእርሱ ጋር፤ ደመወዙም በፊቱ ነው። መንጋውን እንደ እረኛ ያሰማራል፤ ጠቦቶቹን በክንዱ ሰብስቦ በብብቱ ይሸከማል፤ የሚያጠቡትንም በቀስታ ይመራል” (ኢሳ. 40፡ 10-11)። ክርስቶስ ራሱን እንደ መሢሕ ለእስራኤል እየሰጠ፤ በጎቹን በለመለመ መስክ በዕረፍት ውኃ ዘንድ የሚመራ የእስራኤል እረኛ መሆኑን ገለጠ። በኪዳንና በትንቢት የተነገረለት መሢሕ መሆኑንም በተግባርና በቃል አረጋግጧል። በዚህም የተነሣ ሕዝቡ እርሱን አስመልክቶ በሙግትና በክርክር ታመሰ። የሕዝቡ መሪዎች ክርስቶስ መሢሕ አይደለም በሚለው ውሳኔያቸው ጸንተው ነበር። ኃይል ያገኘው ከእግዚአብሔር ሳይሆን፤ ከሰይጣን በመሆኑ አታላይና እግዚአብሔርን የሚሳደብ ነው አሉት።

ችግሩ

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 9 ላይ እንደተገለጠው፤ ክርስቶስ ዓይነ ሥውር ሆኖ የተወለደን ሰው ሥጋዊ ዓይን የመፈወስ አስደናቂ ተአምር አደረገ። የሰውዬውን ሥጋዊ ዕውርነት በመፈወስ፤ መንፈሳዊ ዕውርነታቸውን ሊያስወግድ የሚችለው እርሱ መሆኑን ለእስራኤላውያን ያስገነዝባቸው ነበር (ዮሐ. 9፡ 35-38)። ይህ ተአምር የክርስቶስን ማንነት በተመለከተ ጥያቄ አስነሣ። እርሱ ማን ነበር? በእውነት መሢሔ ነበር? ጌታችን፤ እረኛንና በጎቹን በሚመለከት ምሳሌያዊ አቀራረብ አማካይነት የዚህን ጥያቄ መልስ ገለጠ።

መፍትሔው

የበጎች ማጎርያዎች (በረቶች) ዙሪያቸው ከድንጋይ ካብ ወይም ከእጃቸው ጨፈቃ የተሠራና ጠባብ በር ወይም መግቢያ ያላቸው ነበሩ። በረት፣ በመጥፎ አየር ወይም በአደጋ ጊዜ መንጋው የሚሰበሰብበት ወይም የሚከለልበት ስፍራ ነው። በአንድ በረት፣ ብዙ መንጋዎች ይሰበሰቡና ወደ በረቱ የሚያስገባው በር በዘበኛ ይጠበቃል። አደጋው ወይም መንጋው በበረት እንዲታጎር ያስገደደው ሁኔታ ሲያልፍ፣ እረኛው ወደ በረቱ በር ይቀርባል፤ ጠባቂውም በሩን ይከፍታል። ከዚያም እረኛው በሩ ላይ ቆሞ በጎቹን ይጠራቸዋል። በጎቹ የእረኛቸውን ድምፅ የሚለዩ እንደመሆናቸው፣ ከሌላው መንጋ ተለይተው እረኛቸውን በመከተል ግጥሸና ውኃ ወዳለበት ስፍራ ያመራሉ።

ክርስቶስ ይህን የተለመደ ሁኔታ ወይም አሠራር በመጠቀም በመጀመሪያ እውነተኛው እረኛ እርሱ መሆኑን ገለጠ። ወደ በጎቹ በረት የገባው በበሩ፣ ማለት በተወሰነው አቅጣጫ ነበር። የሌላን ሰው በጎች ለመውሰድ ያሰበ ሌባ ቢሆን ኑሮ፣ ጠባቂው በሚያየው ፊት ለፊት በር ከመምጣት ይልቅ፣ ወደ በጎቹ በረት የሚያስገባው ሌላ መንገድ ይፈልግ ነበር። በዚህ ገለጣ ወይም ምስል፣ ክርስቶስ የበጎችን ማጎሪያ ወይም በረት የእስራኤልን ሕዝብ እንዲወክል በማድረግ ተጠቀመበት። ነገር ግን ሐሰተኞች ሆነው ሳለ ራሳቸውን እረኞች ብለው የሚጠሩ ብዙዎች በእስራኤል ነበሩ። ይህ ዘካርያስ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ ‘ዳግመኛም የሰነፍን እረኛ ዕቃ ውሰድ። እነሆ በአገሩ ውስጥ እረኛ አስነሣለሁ፤ እርሱም የጠፋውን አያስብም፤ የባዘነውን አይፈልግም፤ የተሰበረውን አይጠግንም፤ የዳነውንም አይቀልብም። ነገር ግን የሰባውን ሥጋ ይበላል፤ ሰኮናውንም ይቀለጣጥማል” (ዘካ. 11፡15-16) ባለው ቃል የተተነበየ ነበር። በምሳሌው ውስጥ መጥምቁ ዮሐንስ እንደ ጠባቂ ቀርቧል። አገልግሎቱም በትንቢቱ መሠረት ክርስቶስን ለእስራኤል ማስተዋወቅ ነበር (ሚል. 3፡1)። ዮሐንስ ክርስቶስን እንደ አዳኝና ልዑል ለሕዝቡ በማስተዋወቅ አገልግሎቱን ፈጽሟል (ማቴ. 3፡2፤ ዮሐ. 1፡29)። ክርስቶስ በተነገረለት ትንቢት መሠረት የመጣ ስለሆነ እንደ እውነተኛ እረኛ ይታወቃል። ከድንግል ተወለደ (ኢሳ. 7፡14፤ ማቴ. 1፡22-23)። ቤተሉኤም ውስጥ ተወለደ (ሚክ. 5፡2፤ ሉቃስ 2፡4-7)። ከዳዊት ቤት ተወለደ (2ኛ ሳሙ. 7፡16፤ ማቴ. 1፡1-17፤ ሉቃስ 3፡23-37)። ክርስቶስ ሥራውን በተመለከተ በብሉይ ኪዳን የተነገሩት ትንቢቶች ሁሉ

በመጀመሪያ ምጽአቱ ወቅት መፈጸማቸውን ለማሳየት፤ ብዙ ምሳሌዎችን ማቅረብ ይቻላል። የትንቢቱ መፈጸም እውነተኛ እረኛነቱን ያሳያል። በተቃራኒው ግን እረኛ ነን ከሚሉትና በመንጋው ላይ ሥልጣን ይሹ ከነበሩት ፈሪሳውያን አንዳቸው እንኳን እንዲህ ያለውን ማረጋገጫ ለመስጠት አልቻሉም።

ክርስቶስ መሢሕ ለመሆኑ ሁለተኛው ማረጋገጫ፤ በጎቹ ድምፁን የሚሰሙ፤ የሚያውቁት፤ ሊከተሉትም ፈቃደኞች መሆናቸው ነው (ዮሐ. 10፡3-4)። መንጋው በሙሉ፤ ማለት የእስራኤል ሕዝብ በመጀመሪያ ምጽአቱ ወቅት አላወቁትም፤ አልተቀበሉትምም። ነገር ግን ከሕዝቡ ጥቂት ቅሪቶች እንደ እውነተኛ እረኛ በመቀበል አምነውበታል፤ አይሁዳውያንም በግል በርሱ ማመናቸውን ቀጥለዋል። በዚህ አኳኋን ነው እንግዲህ ክርስቶስ ስለ ማንነቱ ለተነሣው ጥያቄ በምሳሌያዊ ንግግሩ መልስ የሰጠው።

ይህም ገለጣ ክርስቶስ ምን ዓይነት እረኛ ነው? ወደሚለው ሁለተኛ ጥያቄ ይመራል። “በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል” (ዮሐ. 10፡9) በሚለው መሠረት ደኅንነት ለመስጠት የሚችል እረኛ እርሱ ነው። ከዚህም በላይ በጎቹ “የሚገቡና የሚወጡ” ስለሆኑ ነጻ የሚያወጣም እረኛ ነው። ይህ ሁኔታ እርሱ የሚሰጠውን ነጻነት ያጎላዋል። የሚያረካ እረኛም ነው። በጎቹ “ግጦሽ ያገኛሉ”። እርሱ የመጣው፡- “ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም” ነውና (8-10)። “ነፍሱን ስለ በጎቹ የሚያኖር” (11፤ 15፤ 18) እረኛም ነው። የእረኛው ጥንቃቄ ለራሱ ሳይሆን ለበጎቹ መሆኑን ከዚህ እንመለከታለን። እነዚህ፤ ሐሰተኛ እረኛ ሊኖሩት የማይቻለውና ክርስቶስ ብቻ እንደ እረኛነቱ ያሉት ባሕርያት ሲሆኑ፤ የማንነቱ ማለት፤ እውነተኛው የእስራኤል እረኛ የመሆኑ ማረጋገጫዎች ናቸው።

20

መልካሙ ሳምራዊ

ሉቃስ 10: 30-37

መነሻው

የእስራኤል ሕዝብ ከኢየሱስ ክርስቶስ ሥራና ንግግር የተረዱት ነገር ነበር። ይኸውም ራሱን እንደ እስራኤል መሢሕ በመስጠት ላይ መሆኑንና፤ በቃል ኪዳን ተስፋ የተገባላቸውን የዳዊት መንግሥት ያቀርብ ላቸው እንደነበር ነው። ወደዚህ መንግሥት የመግቢያው ቅድመ ሁኔታ ጽድቅ መሆኑን ብሉይ ኪዳን አስገንዝቧል። የክርስቶስ ስጦታ የታመነ ስለመሆኑ ሕዝቡ በማያወላውል አኳኋን አምነው ነበር። ከዚህም የተነሣ የጽድቅ ጥያቄ እጅግ አሳስባቸው። ወደ እርሱ መንግሥት የመግቢያ መሠረት ይሆናል የሚለውን የፈሪሳውያንን ጽድቅ ክርስቶስ ውድቅ እንዳደረገው በሰፊው መታወቅ ነበረበት (ማቴ. 5:20)። ክርስቶስ በፈሪሳውያን ጽድቅ ፋንታ ፍጹምነትን በመጠየቅ እንዲህ ብሎ ነበር፡- “እንግዲህ የሰማይ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ” (ማቴ. 5:48)። የሙሴ ሕግ ሊቃውንት ክርስቶስ ስለ ጽድቅ ባለው ፅንሰ-አሳብ ላይ ለመወያየትና ሕጉንም እንዴት እንደሚተረጉመው ለመጠየቅ አዘውትረው ወደርሱ ይመጡ ነበር።

ችግሩ

ከመልካሙ ሳምራዊ ምሳሌ ቀደም ባለው ምንባብ ወይም ክፍል፤ የሕግ ሊቅ በሆነው ሰው ሁለት ተዛማጅ ጥያቄዎች ቀርበው ነበር። እነርሱም በሉቃስ 10:25 እና 29 ላይ የተጠቀሱ ሲሆኑ፤ ክርስቶስ ቅዱሱን አምላክ ስለሚያስደስተው ጽድቅ ያለውን ፅንሰ-አሳብ የሚመረምሩ ነበሩ።

መፍትሔው

ሕግ አዋቂ የሆነው ሰው ክርስቶስን “መምህር” ብሎ ነው የጠራው (ሉቃስ 10:25)። መምህር ብሎ በመጥራት፤ ክርስቶስ የሕግ ሊቅ መሆኑን ተቀበለ፤ ይህን በማድረግም ክርስቶስ ስለ ሕግ እጽዳታነት በሚሰጠው ትርጉም ላይ ለመወያየት ያለውን ፍላጎት አሳየ። የመጀመሪያ ጥያቄው “የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ?” (ቁ. 25) የሚል ነበር። ይህ ጥያቄ ብዙ ጊዜ የተሳሳተ ትርጉም የተሰጠውና ደገነነት የሚገኘው በሥራ ነው ለሚል አሳብ ያገለገለ ነው። ይህን የመሰለው አስተሳሰብ ከቅዱስ ቃሉ አጠቃላይ አባባል ጋር ይቃረናል። ሐዋርያው ጳውሎስ፡- “ነገር ግን የመድኃኒታችን የእግዚአብሔር ቸርነትና ሰውን መውደዱ በተገለጠ ጊዜ፤ እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ መታደስ አዳኝ እንጂ፤ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለነበረው ሥራ አይደለም፤ ያን መንፈስም በጸጋው ጸድቀን በዘላለም ሕይወት ተስፋ ወራሾች እንድንሆን፤ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ላይ አትርፎ አፈሰሰው” (ቲቶ 3:4-7) ብሏል። እንዲሁም፡ “ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ፤ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ በሥራ አይደለም” (ኤፌ. 2:8-9) በማለት ገልጧል። ይህ የእምነት መርሕ በአዲስ ኪዳን በሚገባ ተብራርቷል። ያ ብቻም አይደል፤ ጳውሎስ፡ “ነገር ግን ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲጸድቅ እንጂ፤ በሕግ ሥራ እንዳይሆን አውቀን፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በሕግ ሥራ ስለማይጸድቅ እኛ ራሳችን በሕግ ሥራ ሳይሆን፤ በክርስቶስ እምነት እንጸድቅ ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ አምነናል” (ገላ. 2:16-17) ብሏል። በአይሁድ አስተሳሰብ መሠረት ወደ መሢሔ መንግሥት መግባት፤ የዘላለምን ሕይወት እንደመውረስ ይቆጠር እንደነበር ሊታወቅ ይገባል። የሺህ ዓመቱ የክርስቶስ መንግሥት ወደ ዘላለም ሕይወት መረማመጃ ወይም መሸጋገሪያ ነው። ወደ ሺህ ዓመቱ መንግሥት የሚገባ ሰው በዘላለማዊው መንግሥት ውስጥም ተካፋይ ነው። ስለሆነም የሺህ ዓመቱ መንግሥት ተካፋይ መሆን፤ ወደ ዘላለም ሕይወት መግባትም ነው።

ስለዚህ ሉቃስ 10:25 ላይ የተጠቀሰው ሕግ አዋቂ ጥያቄ፡- “ያንተ ስጦታ ወደ ሆነው የመሢሔ መንግሥት እገባ ዘንድ ምን ያህል ነው ጸድቅ መሆን ያለብኝ? ወይም ለመንግሥቱ የተገባሁ መሆኔን ለመግለጥ በሕይወቴ ላሳየው የሚገባ ጽድቅ ምንድነው?” የሚል መሆን አለበት።

ሥራ ጽድቅን እንደማያፈራና ጽድቅ ግን ሥራን እንደሚያፈራ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ያዕቆብም ይህንኑ ለመግለጥ ሲል ነበር፡- “ወንድሞቼ ሆይ፥ እምነት አለኝ የሚል ሥራ ግን የሌለው ሰው ቢኖር ምን ይጠቅመዋል? እምነቱስ ሊያድነው ይችላል??... እንደዚሁም ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ነው... እኔም እምነቴን በሥራዬ አሳይሃለሁ” (ያዕ. 2:14፥ 17-18) ያለው። ሉቃስ 10:25 ላይ ሰውዬው ያቀረበው ጥያቄ፥ ደኅንነት የማግኘት አለመሆኑን ልብ ማለት አለብን። እንዲህ ያለና የተሳሳተ ግንዛቤ ካለን፥ ክርስቶስ “በሕግ የተጻፈው ምንድነው? እንዴትስ ታነባለህ? ... ይህን አድርግ፥ በሕይወትም ትኖራለህ?” (ቁ. 26-28) ሲል የሰጠውን መልስ በተሳሳተ ሁኔታ ነው የምንረዳው። ክርስቶስ ለሰውዬው ይነግረው የነበረው ሕግን በመጠበቅ እንደሚድን አልነበረም። ሰውዬው ሊረዳ የፈለገው ወደ መንግሥቱ ይገባ ዘንድ የቱን ያህል ጻድቅ መሆን እንደሚገባውና፥ መጽደቁን ለማረጋገጥም ምን መሥራት እንዳለበት ነበር። ክርስቶስ ለሰውዬው ጥያቄ መልስ ለመስጠት ሕግን በሕጋዊ መንገድ ተጠቀመ። በመሠረቱ ሕግ የእግዚአብሔር ቅድስና መግለጫ ይሆን ዘንድ ነው የታለመው (1ኛ ጴጥ. 1:15-16)። በተጨማሪም፥ እግዚአብሔር ከርሱ ጋር ሊራመዱና ተቀባይነትም ሊያገኙ ከሚሹ ሰዎች የሚፈልጋቸውን ነገሮች ሕጉ ገልጧል (ማቴ. 5:48)። ይህ ሕግ አዋቂ፥ ሕጉን ሊመረምርና እግዚአብሔር ቅዱስ መሆኑን ከዚያ ሊረዳ ይችል ነበር። በተጨማሪም እግዚአብሔር የርሱ ለሆኑና ወደ መሢሔ መንግሥት ሊገቡ ከሚሹ ሰዎች ቅድስና የሚሻ መሆኑን ሊገነዘብ ይችል ነበር።

ሰውዬው ሕግን ጠንቅቆ የሚያውቅ ለመሆኑ ማስረጃው፥ ክርስቶስ ላቀረበለት ጥያቄ ፡- “ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፥ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም ኃይልህም በፍጹም አሳብህም ውደድ። ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ” (ሉቃስ 10:27) በማለት የሰጠው መልስ ነበር። በመልሱ የጠቀሰው በዘዳግም 6:5 እና በዘሌዋውያን 19:18 ላይ ተጽፏል። ክርስቶስ የሰውዬውን መልስ ተቀብሎ፥ በዚያው አኳኋን ሕጉ የሚጠይቀውን ግዴታ ጠቅለል በማድረግ ገለጠለት (ማቴ. 22:36-40)።

እውቀት የማያረካ መሆኑ በማያወላውል አኳኋን ተረጋገጠ። የሰውዬው እውቀት ያተረፈለት ነገር ቢኖር፥ የሕሊና ወቀሳ ነው። ይህም “ራሱን ለማጽደቅ በመውደዱ” (ሉቃስ 10:29) ተገልጧል። ሰውዬው ወደ መሢሔ መንግሥት የሚያስገባው የጽድቅ ፍሬ የሌለው መሆኑንና ከፍርድ ሥር እንደሆነ መረዳቱን ይህ ያስገነዝበናል። አለማወቁን ነበር እንደ

መከላከያ ያቀረበው። “ባልንጀራዬ ማነው?” አለና ጠየቀ። የጻድቅነቱን ማረጋገጫ ለማቅረብ ባለመቻሉ ጥፋተኛ አለመሆኑን በዚህ አኳኋን ነበር ያመለከተው። እንደርሱ አገላለጥ ስሕተቱ ወይም ጥፋቱ የርሱ ሳይሆን፤ የሕጉ ነው። ሕጉ የባልንጀራውን ማንነት እንደማይገልጽለት ተናገረ። ስለዚህ ሰውዬው የሚገልጠው የባልንጀራውን ማንነት ቢያውቅ ኖሮ ሕጉ የሚያዘውን ይፈጽም እንደነበር ነው። ይህ ጥያቄ በግልጽ የሚያመለክተው፤ ሰውዬው በሚያውቀው ሕግ መሠረት የተፈረደበት መሆኑን ነበር። ይህ በበኩሉ ሁለተኛውን ጥያቄ እስካሁን (ሉቃስ 10:29)። እናም ክርስቶስ ጥበባዊ በሆነ አቀራረቡ ይህንና ቀደም ሲል (ቁ. 25) ላይ የተነሣውን ጥያቄ በመልካሙ ሳምራዊ ምሳሌው አማካይነት ሊመልስ ፈቀደ።

ኢያሪቦ፣ ከኢየሩሳሌም ሰሜን ምሥራቅ ሃያ ኪሎ ሜትር ያህል ርቃ የርዳኖስ ሸለቆ ውስጥ ትገኛለች። በሁለቱ ከተማዎች መካከል ያለው የይሁዳ ምድረበሳ ነው። ስፍራው ድንጋያማና የወንበዴዎች መኖሪያ ነበር። ስለሆነም ሰዎች ዘራፊዎችን ለመቋቋም ሲሉ በቡድን እየሆኑ መጓዝን ይመርጡ ነበር። በምሳሌው የተጠቀሰው ሰውዬ፣ ያለ ምሕረት በደበደቡትና ያለውን ሁሉ፣ ልብሱን እንኳን ሳይቀር በቀሙት ዘራፊዎች ተጠቅቷል። መንቀሳቀስ በማይችልበት ሁኔታ ላይ እንዳለ መንገድ ዳር ጥለውት ሄዱ። ክርስቶስ ይህን ከገለጠ በኋላ፣ በመንገዱ ያለፉ ሦስት ሰዎችን አስተዋወቀ። የመጀመሪያዎቹ ሁለቱ ከእስራኤል የሃይማኖት መሪዎች ወገን ናቸው፡- ካህንና ሌዋዊ። ኢያሪቦ ካህናትና ሌዋውያን የሚኖሩባት ከተማ እንደመሆኗ፣ ሰዎቹ ምናልባት ከቤተ መቅደስ አገልግሎት በመመለስ ላይ የነበሩ ሳይሆኑ አይቀሩም። የወደቀውን ሰውዬ ሲመለከቱ ወዲያውኑ የሚያሻውን የተገነዘቡ መሆን አለባቸው። የሃይማኖት መሪዎች ካላቸው ከፍተኛ ስፍራ የተነሣ ደህና ኑሮ ያላቸው ስለሚሆኑ፣ ሰውዬው የሚያሻውን እርዳታ ሊለግሱት ይችሉ ነበር። ነገር ግን ምንም እንኳን ሰውዬው የሚያሻውን እርዳታ ቢገነዘቡና፣ ያንንም ለማድረግ የሚቻላቸው ቢሆኑ፣ የሚገባቸውን አላደረጉም። ክርስቶስ በዚህ የምሳሌው ክፍል “ባልንጀራዬ ማን ነው?” ለሚለው ጥያቄ ነበር መልስ የሚሰጠው። የጌታ መልስ የሚያመለክተው፤ ባልንጀራችን እርዳታ የሚሻ፣ እኛም ችግሩን ተረድተን ልንረዳው የሚቻለን ማንም ሰው መሆኑን ነው። ካልረዳነው መልካም ባልንጀሮች አይደለንም። ክርስቶስ በዚህ የምሳሌው ክፍል ለጥያቄው ተቃራኒ መልስ ከሰጠ በኋላ፣ ወደ ቀጥተኛው መልስ ያመራል። የተጎዳው ሰው በወደቀበት መንገድ የሚያልፈው ሦስተኛ ሰው ሳምራዊ ነበር። ሳምራዊ በአይሁድ የተጠላ ነው (ዮሐ. 4:9)። ቢሆንም ቁስለኛውን ሲያየው፣ “አዘነለት”

(ሉቃስ 10:33)። ራራለት፤ በዚህም የተነሣ የተጎዳውን ሰውዬ ለመርዳት የሚቻለውን ሁሉ አደረገ። የሕመም ማስታገሻ ዘይትና ማጽጃ ወይን ጠጅ ይዞ ስለነበር፤ በሰውዬው ቁስል ላይ አፈሰሰው፤ ቁስሉቹንም አሰራቸው። ቁስለኛውንም ባለበት ስፍራ ለመንከባከብ የማይቻል በመሆኑ፤ በራሱ አህያ ላይ አስቀምጦ ወደ እንግዶች ማደሪያ በመውሰድ ለማደሪያው ባለቤት በአደራ አስረከበው። እዚያም አስፈላጊውን ወጪ ለባለአደራው ከሰጠ በኋላ ሌላውን ደግሞ ሲመለስ ሊከፍለው ቃል ገባ።

በዚህ አኳኋን ነበር ክርስቶስ “ባልንጀራዬ ማን ነው?” ለሚለው ጥያቄ መልስ የሰጠው፤ ችግሩን የምንረዳለትና ልንረዳው የሚችለን ማንም ሰው ባልንጀራችን ነው በማለት። ባልንጀራችንን እንደ ራሳችን እንድንወድና የምንችለውን እንድንፈጽም ሕግ የሚያዘንን ሰናደርግ፤ የሕግን ጽድቅ እንፈጽማለን።

ክርስቶስ፤ ሰው ወንድሙን መውደዱ የእውነተኛ ጽድቅ ማረጋገጫ መሆኑን በዚህ አኳኋን ነበር የገለጠው። ትምህርቱ በጣም ግልጥ የሆነው፤ ክርስቶስ ለጠያቂው ሰውዬ ከሦስቱ ሰዎች ሕጉን የፈጸመው የትኛው ነው በማለት ባቀረበለት አጻፋዊ ጥያቄ ነበር። ሰውዬውም “ምሕረት ያደረገለት” (ሉቃስ 10:37) በማለት መለሰ። የሕግ መምህር የሆነው ጠያቂ፤ ሕግ ስለሚጠይቀው ጽድቅ እውቀት የሌለው ስለመሆኑ ሌላ ማመካኛ አልነበረውም። ከዚህ በኋላ ክርስቶስ፡- “ሂድ አንተም እንዲሁ አድርግ” በማለት ንግግሩን አበቃ። ከዚህም በኋላ ብዙ ሰዎች፤ ክርስቶስ ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚገባው ወይም ደኅንነትን የሚያገኘው በሥራ ነው እያለ የሚያስተምር መስጧቸው ነበር። ይሁን እንጂ፡- “የዘላለምን ሕይወት እንድንወርስ ምን ላድርግ?” (ቁ. 25) የሚለው መሠረታዊ ጥያቄ፤ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት ማሳየት ያለበትን ጽድቅ አስመልክቶ በሕጉ ምሁር የቀረበ መሆኑ ሲታወቅ፤ የክርስቶስ መልስ በጣም ግልጥ ነው። ይህ ሰው ጻድቅነቱን ማረጋገጥ ቢኖርበት፤ እርሱ ምሕረት ወይም በጎ ነገርን ከእግዚአብሔር እንዳገኘ ሁሉ፤ ለሌሎቹም እንዲሁ ማድረግ አለበት። ክርስቶስ በሃይማኖት መሪዎቹ፤ እንደ ሳምራዊ ስለተቆጠረ (ዮሐ. 8:48)፤ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት እርሱ ይገልጠው የነበረውን ጽድቅ የማግኛውን መንገድ፤ በምሳሌው አማካይነት ለሰውዬው ያመለክተው ነበር። ጽድቅ በሥራ አይገኝም፤ ጽድቅ የሚገኘው፤ የኃጢአተኞችን ችግር በተረዳውና ለዚያም ችግራቸው ራሱን አሳልፎ በሰጠው፤ በፈረሳውያን ተጠልቶ በነበረው ጌታ ምሕረት በኩል ነው።